

nifikation endnu ikke har været etableret, og vi have ogsaa ved at holde os til Indenrigsministeren nærmest tænkt os det, at Alt, hvad Kommunen angaaer, forterer under ham, og at navnlig ogsaa i dette Tilfælde hvad det Pecuniaire angik, maatte komme til at fortere under ham. Vi have ogsaa ved at tillade os at andrage paa, at Overbefalingen skulde være under Magistraten, derhos tænkt os, at der vilde komme en bedre Samklang eller Harmoni tilstede imellem de forskjellige Anordninger eller Love, der maatte udgaae angaaende Borgervæbningen i de øvrige befæstede Byer, hvorom Børnepligtsloven — jeg erindrer ikke Paragraphen — indeholder en Antydning. Naar der f. Ex. udenfor Kjøbenhavn skal oprettes Borgervæbninger i de befæstede Byer, og der saaledes bliver Spørgsmaal om, hvis Overbefaling disse Borgervæbninger skulle underlægges, da troer jeg, at man ikke kunde forbigaae de forskjellige Magistrater, som ere der i de befæstede Byer; thi at conferere med Justitsministeren, som er langt borte f. Ex. fra Fredericia, Nyborg eller andre befæstede Steder, vil dog ikke lade sig gjøre. Der maatte man altsaa overlade Overbefalingen til Magistraten, og hvad Kjøbenhavn angaaer, da troer jeg, efter den Bestemmelse, vi have tilladt os at anføre, at der Intet kan være til Hinder for, at Magistraten, kun i overordentlige Tilfælde igjennem Indenrigsministeren, meddeelte de fornødne Ordre. Den høitærede Krigsminister har yttret, at, hvis det blev taget til Følge, saa vilde derved en Deel af den væbnede Magt blive unddraget Regjeringens Befaling. Det troer jeg aldeles ikke resulterer deraf. Naar, som sagt, den hele Styrke, saavel de i Linien staaende Militaire som Borgervæbningen, skal anvendes i det rette Niemed, til Stadens Forsvar, eller, hvor andre overordentlige Omstændigheder gjøre det fornødent, da troer jeg ikke, hverken naar den overdrages til Magistraten eller, som det rimeligviis vil blive Tilfældet, til Justitsministeren, at der i saa Henseende vil kunne siges, at en Deel af den væbnede Magt bliver unddraget Regjeringens Befaling. Det har været os meget behageligt at faae de Oplysninger af den høitærede Krigsminister angaaende Betydningen af Ordet „Uden-

værker“; thi Udvalget stod i den sikkre Formening, at ved „Udenværker“ forståedes de ydre Anlæg, som af den høitærede Krigsminister bleve betegnede som Noget, der rimeligviis i Tidens Løb vilde blive indrettet, navnlig $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Mill. fra Byen, hvor det første Forsvar skal finde Sted. Det fremgik nemlig af den Betænkning, Udvalget fik tilsaans af den høitærede Justitsminister, nemlig Borgerschefen, General Bruuns, Betænkning, at han meente, at Ordet „Omfreds“, som er brugt i Lovudkastet, tydeligere kunde udtrykkes ved „Staden og dens Udenværker“, eller, hvis der skulde gives et større Spillerum, da ved „Omegn“. „Omegn“ forekommer os at have den videste Udstrækning, men man troede dog at burde holde sig til det, som et saa dygtigt militært Medlem havde betegnet som tilraadeligt, nemlig „Udenværker“. Udvalget har saaledes ikke uden at have tilstrækkelige Oplysninger fra dem, som vi troede dertil være competente, anført dette i Betænkningen. Hvad Ordet „Overbefalingen“ angaaer, som vi ogsaa have tilladt os at foreslaae, da er det fremkaldt ved den Betragtning, at det mulig kunde blive den commanderende General, under hvem Borgervæbningen kunde komme til at staae, og at det navnlig var en mere generel Benævnelse, uden at man dog derfor vilde betegne, at Krigsministeren ikke skulde have med det at gjøre. Jovrigt maa jeg oprigtig tilstaae, at det af min ærede Sidemand (H. B. Hansen) stillede Forslag, hvori han har sagt: „hvilken (Krigsministerens Befaling) dog ikke kan iværksættes uden efter kongelig Anordning og derom skeet offentlig Kundgjørelse“, meget har tiltalt mig, og jeg er derfor tilstuds at stemme for det, naar det kommer under Afstemning. Det er jo med Hensyn til Borgervæbningen altid en egen Sag — som jeg tillod mig at udtale ved denne Sags første Behandling — at den skal være halvt af hver Slags, at den skal tjene 2 Herrer, om man saa vil. Der kan ikke komme den Mand, den Takt, som hos de virkelige Militaire, og jeg troer heller ikke, at den egentlige Hensigt med disse Borgervæbninger opnaaes i den Grad, som ønskeligt var nu, efterat almindelig Børnepligt er indført, og jeg troer, som jeg ogsaa tillod mig at sige, at,